

ditur. **P**rimū dico exercitiū qđ martirio e-
 qui pollet cōsistit in corpali afflictōe. vt quē
 simul fundere non possumus sanguinē du-
 ris et asperis laboribz fatigati quotidiana af-
 flictōe extrahimus. **Q**uātem hoc p. marti-
 rio computet ex p̄sse **B**erū. insinuat dicens
Vere martiriū genus est effusio quedā san-
 guinis in quotidiana afflictōe. illo nimirū
 quo cedunt membra ferro. horrore quidem
 mirius sed diurnitate molestius. et subiū-
 git. **S**ic quippe infirmis et pusillis corde ne-
 cesse est vt quem semel p. xpo fundere n̄ sus-
 ficiunt saltem minori quodā s̄ diurniori
 martirio sanguinē fundāt. **S**cđm exercitiū
 quod martirio equi pollet consistit in proxi-
 mi compassione. vt videlz tot vulneribz cō-
 passionum cōfodiamur in corde quot mise-
 rias corp̄m et animaz in nostris proximis ex-
 perimur cōdolentes ex affectu singulorū mi-
 seris tanq̄ nostris. hoc martirio se paulus
 afflixerat cum dicebat. ij. **C**orin. xi. **Q**uis i-
 firmatur et ego nō infirmor. quis scādali-
 ter ego non vroz. **D**e his duobz martirijs dic-
Gre. duobz modis crux tollit. cum aut per
 abstinentiam afficit corpus. aut p. cōpassiōz
 primi affligit animus. **T**erciu exercitium
 quod martirio equi pollet cōsistit in iniuria-
 tum patiēti perpeffione. **H**oc em̄ mouet in-
 tima cordis. et medullitus nos affligit. **D**e
 hoc mari. dicit **G**re. **F**erre cōtumelias et o-
 dientem diligere martiriū est in occulta cog-
 gitatōe. et subiūgit. **N**os ergo sine ferro mar-
 tires esse possumus si patiā in animo cus-
 todimus. **Q**uarto celum ap̄ cōtemplātibz
 sicut **A**poca. iiij. sancto iohāni legimus ete-
 nisse vbi d̄z. **V**idi et ecce ostium magnū ap-
 tum in celo. per qđ manifeste dat̄ intelligi
 qđ d̄na cōtemplātibz post mortem sine me-
 dio celi ianna est apta. **A**d quam cōreplātō-
 nem et per cōsequens celi apertōnem si veni-
 te cupimus tribz eam passibz attingemus.
 quibz etiā in iohāne cognouimus accepisse
 s̄ humane cōuersatōis alienatōe. carnalis
 cōsolatōis abdicatōe. ip̄ius aīe ad deū ele-
 uatōe. **D**e primo instruimur **E**ze. iij. vbi
 d̄z. **I**ncludere in medio domus tue et ibi lo-
 quar ad te. **I**n quibz verbis docemur a tu-
 mulibz hōim separari. **H**inc **B**erū. **D**ania

esto sola vt illi soli te serues quem solum ex
 omibz elegisti. quia studia cōtemplatiōis
 silēnium amat. quietē desiderant. cordis pa-
 cem ab exterioribz p̄suriis et consciā in oī
 puritate cordis et corp̄is cōseruāt. **D**e secū-
 do d̄z in psal. **R**enuit cōsolari aīa mea et iō
 statim sequit. **V**emor fui dei. et delectatus
 sum **D**e quo **B**erū. **R**enuit cōsolari aīa
 tua in alijs si vis in dei cōsolatiōibz delectari.
 quia impleri aīa dei visitatōibz n̄ po-
 terit nisi carnis cōsolatōibz funditus renū-
 ciat erit. **D**e tercio monemur per **E**saia. li.
Eleuare eleuare cōsurge iherlm. **I**n quibus
 verbis p̄fecta forma intime eleuatōis inui-
 tur. d̄z em̄ bis eleuare. p̄pter intellectum et af-
 fectum cum subiūgit. cōsurge. i. simul cu
 omibz interioribz et exterioribz sursum te e-
 rige. in quo cum fecerit homo qđ poterit cō-
 descēder nobis deus et sua dulcedine reficit
 aīam desolatā. quod pulcre in lege ostēdit
 vbi moyses sepe ad cōsulendū d̄m montē
 ascēdit et d̄ns cōdescēdit. qđ exponēs gre.
 di. **I**n legis acceptōe d̄z qđ moyses ascēdit
 et d̄ns in mōtem descēdit. **Q**uid p. mōtem
 nisi nostra cōtemplatio accipit. in quē nos
 ascēdimus vt ad ea que vltra nrām infirmi-
 tatem sunt vidēda subleuemur. sed in hunc
 d̄ns descēdit. quia nobis multum p̄ficiē-
 bus parum aliquid de se nostris sensibz ap-
 perit d̄ns noster ihesus x̄ps.

De sancto stephano sermo scđus.

Ecce relinque-
 tur vobis domus vestra d̄ser-
 ta **Mat. xij. Dicit Grego**
Quid p̄dest mala cognosce-
 re si nō cōtingat euadere. **L**ota ergo in tēio-
 ne curādum est vt dum vocatōis tempus
 accipim⁹ bñ viuēdi studio mala euadam⁹.
Ecce in priori sermone dictum est quibz ex-
 ercitjs homies ad celi gaudia vocant. nūc
 sermo exigit vt dicatur quibz demeritis ad
 p̄funda inferni demergamur. **P**rimus ergo
 sermo habitus est de auolatōe electorū
 iste aut̄ secūdus h̄ndus est de damnatōe re-
 proborū **A**d **B**ed qui sumus nos
 aut que scia nostra vt electos et reprobos p̄
 discretas distinctōes discernamus. **Q**uis

entium cognouit sensum dñi aut quis consili
 arum eius fuit: Dicit enim Salomō eccl.
 r. Sunt iusti atq; sapientes 7 opa eorum in
 manu dei sunt. 7 tamē nescit homo vtz amo
 re an odio dignus sit. sed oia i futurū refer/
 untur incerta. eo q; vniuersa eque conueni/
 unt iusto 7 impio. bōno 7 malo. nisi do 7 im/
 mundo. Cui snie consonat greg. dicēs. Per
 mura est ecclia diuersitate filioꝝ: q; sic omēs
 ad fidem recipit vt tamē nō omēs ad glām
 p̄locat quousq; nāq; hic viuimus necesse
 est vt vitam p̄nis seculi pmixti agamus.
 Tūc autē discernimur cum puenimus. soli
 em boni nisi sunt nisi in celo. mali vō nul/
 q; nisi in inferno. Hec autē vita que inter ce/
 lum 7 infernum sita est sicut in medio subsi/
 tit: ita vt vtriusq; p̄nis cues communiter
 recipit quos tamē i sancta ecclia 7 nunc indi/
 scere tenet 7 postmodum in egressione di/
 scernit. Licet itaq; de istorum. i. electorum 7
 reprobōꝝ discreta distincōne nullaz cer/
 tudinem hēamus. iuxta illud Ecclesia. iij
 Quis nouit si spūs filioꝝum adā ascendat
 sursum 7 si spūs iumentoz descendat deorsū
 reprobos iumenta vocans. ex pte tamen cog/
 noscimus seꝝ per specim sacre scripture q; il/
 liq; electi ad celi gaudia assumunt 7 alij vi/
 doꝝ reprobi ad infernū demergunt. qd ap/
 te ostendit veritas. Nat. xxij. dicēs. Duo es/
 unt in agro. vnus assumet alius relinquet
 duo erit in mola vnus assumet 7 alius re/
 linquet. In quib; verbis innuit q; in omi/
 statu alij assumuntur 7 alij relinquunt. Licet
 itaq; discernere nō possumus qui sint repro/
 bi 7 qui electi. hoc tñ fiducialit dicere possu/
 mus qui hoc vel illud bonū vel malum fece/
 rit 7 in eo vsq; in finem pseuerauerit ille re/
 probus est 7 hic electus. Nūc ad thema p/
 positum veniamur. Ecce relinquet vobis
 domus vestra deserta. nec dubiū quin hoc d
 reprobis dicat deus qui cum hic p vitam re/
 probam deū volūtarie derelinquat. domo eo/
 rum. i. corpus 7 aia hic a gratia 7 in futuro
 a glā derelicta. Corpus enim domus ē ani/
 me. anima vero domus dei. vtraq; autē do/
 mus deserta erit. cum aia corpus derelit 7
 deus animā derelinquit. Corpi em non de/
 relinquit lapis sup lapidem. cum in die de

functionis peribūt omēs cogitōnes eoz
 nisi cōcedamus illud Ecclesi. x. Cum morit
 homo hereditabit serpentes 7 bestias et ver/
 mes. ita videlz vt serpentes 7 vermes here/
 ditent corpus. bestie autē infernales animaz
 hereditabūt. **¶** Sūt ergo octo genera
 hominum qui statim vt de corpe exeunt ad
 pfundū inferni sine medio demergunt: q; s
 iohannes in Apoca. xxi. enumerat ita dicēs
 Timidis 7 incredulis execratis homicidis
 fornicatorib; veneficis ydolatriis 7 omnibus
 mendacib; p̄ illoꝝ erit in stagno igne ardē/
 ti 7 sulphure. quod est mors scda. Hec por/
 dinem exponētes. **¶** Primo dicimus q; timi/
 di sunt qui licet peccare audeant 7 audacter
 offendere deum. nō tamē audēt agere peni/
 tentiam timētes q; sint delicati 7 nō valeāt
 in p̄nia perseuerare. vel q; non possint a pec/
 catis cessare vel timēt deum nō facile cōdo/
 nare. vel solēt de p̄nia finali sperare. De q;
 bus dicit Job. Qui timet p̄uinam cadet
 sup eum nix. quod est dicere. Qui timēt p/
 uam p̄niam 7 p̄uam satisfactōis laborē sub
 ire p peccatis cōmissis: irruet super eos nix
 omis miserie calamitatis 7 amaritudinis: vt
 sicut nix maior 7 pfundior est p̄uina. sic mi/
 seria futura maior est omi malo qd p satis/
 factōne passi sunt in hoc tempe penitentes.
 Alio timidis cum suis allegatōib; dic
 Berni. Quid timidi estis modice fidei: vt
 peccata dimittere nolit deus s; affirit ea cru/
 ci. Quid teneri 7 delicati estis sed nouit ip/
 se figmentum n̄m. Quid male asueri estis:
 sed dñs soluit compeditos. Quid cūctetur
 manū porrigere adiutorij. sed vbi abunda/
 uit delictū sup abundauit 7 gratia. Quid er/
 go amplius impedit a salute: 7 dico q; deū
 ignoratis. Omēs em qui nolūt cōuerti deū
 ignorāt. neq; em ob aliud tenuūt cōuerti ni/
 si quia grauem 7 seuerę ymaginānt euz qui
 pius 7 benignus est. durum 7 implacabilē.
 qui misericors est. ferum 7 terribilem qui a/
 mabilis est. 7 mēnt iniquitas sibi: formans
 sibi ydolum. p eo qd non est ipse. Scdo in/
 credulis inferni ianua est apra: qui vere fi/
 dei per vitam reprobā cōtradicit. eo q; ad
 eandem fidem pbādant testes ydoneos nō
 adducit. quia sicut Deute. xxxij. dicit. In ore

*Octo genera hominum
 infernales demergunt*

Sermo

duorum vel trium testium stabit omne verbum.
Sunt autem idonei testes vere fidei, cor lingua et manus, quos qui adduxerit ad probationem fidei sue veraciter est fidelis. Contra primum testem peccat hereticus qui simulatore et epe fidem confitentur cui tamen cordis perfidia contradicit. Contra secundum peccat iudei sarraceni et pagani: qui apertore euomunt blasphemias contra fidem. Contra tertium testem manus vel opis peccat mali christiani, qui corde et ore christianos se asserunt sed opere contra dicunt. De hac veritate fidei dicit Bernardus. Ecce nunc apud homines dicitur. Nos iam dominus non erubescimus, quia aperta eum voce profite mur. Quibus ego respondeo quod in hac plebe christiana sunt nonnulli qui christum ideo contententur, quia cunctos christianos esse conspiciunt, nam si nomen christi in tanta gloria non esset totum, professores christi sancta ecclesia non haberet, non ergo sola vox sufficit ad probationem fidei quam defendit professio generalitatis. Est enim aliud ubi quisque se prebet si veraciter credat. Certe persecutoris tempore erubescere poterat fideles substantiis nudari, et dignitatis deici, verbis affligi. Pacis autem tempore quia hec a nostris persecutoribus desunt est aliud ubi ostendatur nobis. Veremur a primis despicere, indignamur iniurias ubi tolerare quorum tamen contraria sunt ad probationem fidei dei leuiora. Ecce inter nos et deum peccato discordias facimus, et tamen ad nos suos legatos priores premittit, ut nos ipsi qui peccauimus ad pacem dei rogati veniamus. Erubescat ergo humana superbia, confundat quisque si non satisfaciatur priori proximo quam post culpam nostram ut ei reconciliari debeamus etiam ipse qui offensus est legatis interuenientibus obsecrat deus. **¶** Tertium quibus inferni ianua aperta sunt execrati. Sunt autem homines tripliciter execrati, scilicet excommunicati in peccatis profundati quolibet peccato mortali a comunione ecclesie separati. In prima acceptioe execrati id est est quod maledictus. Super quos enim cadi et excommunicatioe coraminatio dicunt merito maledicti. In secunda acceptioe execrati id est est quod abominabilis, qui enim nimis profundati sunt in peccatis omnibus hominibus sunt abominabiles ut sint de numero eorum de quibus dicit proverbia. Impius cum venerit in pro-

fundum peccatorum contemnit, qui autem contemnit sicut in Esai. dicitur contemnetur. In tertia acceptioe execratus idem est quod turpis vel vilis, eo quod quodlibet mortale peccatum assumit let homines iumentis. Juxta illud psalmi. Homo cum in bono ore esset non intellexit. Dicit autem Augustinus quod turpius est assimilari iumentis quam esse, quia id facit vitium, hoc natura. de primis dicit Iob. xij. Maledicti sunt qui contempserint te, de secundis dicit Proverbio. xvij. Abominabiles sunt deo qui agunt impie, de tertijs dicit Sapi. x. Luto vilior est vita eius. Quarta quibus inferni ianua est aperta sunt homicidae, et hi in triplici dicitur contineri. Sunt enim homicidae sanguine fundentes, prociolos odietes, paupes spoliatores. De primis dicitur Apoc. xij. Qui in gladio occiderit operet eum gladio occidi. Item Mathe. xxv. Omnis qui accepit gladium gladio peribit, de secundis dicit Iob. iij. Qui odit fratrem suum homicida est, et scimus quod omnis homicida non habet vitam in se manentem. De tertijs dicit Augustinus. Pasce fame morientem si non paupis occidit, precipue hoc verum est in extrema necessitate. Unde Eccle. xij. Qui aufert panem in sudore est quasi qui occiderit proximum suum, quia ut ibidem dicitur. Panis egeni vita paupis est, et qui detrahit illum homo sanguis est. De his dominus conqueritur in psalmi. Deuorauerunt plebem meam sicut escam panis. Quis inferni ianua aperta est fornicatoribus. Sunt autem tres species fornicationis, videlicet sensualis, metalis, actualis, et in omnibus his peccata mortalia committunt. Peccata fornicatio quam sensualis dicimus est quoniam per eam gatorem sensuum illicita concupiscimus circumferentes maxime visum et tactum, ut per eos in concupiscibilibus delectemur. A quo prohibet nos dominus Nume. xv. ubi dicitur. Non sequaris oculos per res varias fornicatores. Item Eccle. ix. Auerte faciem tuam a muliere copra, nec accumspicias faciem alienam, quare quia pro speciem mulieris multi perierunt. Secunda fornicatio est quando voluntate ex intentione et proposito ad voluptatem in uobis excitanda carnalibus cogitamus, et ad cogitata carnalibus desiderijs inflammemur. De quo dicit Iob. x. Caput aspidum sugit et occidet eum lingua viper-

non enim sic fugimus cum dyabolo sic fugimus cum dyabolo sic
gestionibus consentimus. De hoc dicit Deu. **De**
v. Non concupisces uxorem proximi tui: quia
res qua ut dicitur Nat. x. v. dicitur. Qui viderit mu
lierem ad concupiscendum eam iam mechatus
est eam in corde suo. Tercia fornicatio acru
aliis dicitur: que consistit in actu illicito et carna
lium propter sui fedicitate reliquimus indi
scutiz. **Quarta** quibus inferni ianua
est aperta sunt venefici. Illos vocamus ve
neficos qui quacumque actione vel occasione
liberum rei illicite propinquant. Habet autem tres
species hoc venenum et toridem nomina. **Di**
scordiarum enim adulatorum. detractorum. discor
diantium feminarum. Qui ideo dicuntur ve
nefici: quia non solum in seipsis peccant sed
etiam sua persuasione alios ut dictum est in
Gen. ad peccandum. De primo dicitur in
psalmo. Oleum peccatoris non impinguet
caput meum. quod exponens Bernar. ait.
Impingat caput oleum peccatoris cum de
mulcet mentem fauor adulantis. Viro enim
modo culpa augetur: cum is qui corripitur de
beat laudat. Hinc Eccl. vii. dicit. Melius
est a sapiente corripitur quam a stulto adulatione
decapit. De secundo dicit dominus per psalmistam
Detrahente secreto primo suo hunc perse
quebat. Alia enim peccata simpliciter odit
deus: iuxta illud psalm. Iniquos odio habui
Deum autem intantum abominatur ut etiam per
sequi videatur. Unde apostolus. Detractores
deus odit. Hinc Bernar. Gladius triplex
lingua detractoris. nec homini linguam mucro
ne illo quo laus dominicum est confossus cru
delicorum dicere verearis. Tres enim vno ictu
occidit. scilicet se eum cui detrabitur et illum qui
hoc libenter audit. De tercio. scilicet discordiarum
seminatore dicitur puerb. vi. Sex sunt que odit
deus et septimum detestatur anima eius et hoc est
septimum. Qui seminat inter fratres discor
dias: de quo ad huc ibidem dicit. Non apostata
vir in uulnibus graditur ore peruerso. pro uo cor
de machinatur malum et omni tempe iurgia se
minat. Septimi quibus inferni ianua est ap
erta sunt ydolatras. quos consueto nomine auaros
dicimus quos iam ydolatras vocamus: quia
temporalia colunt et diligunt plusquam deum

De quibus dicit Ephef. v. Scitote quod omnis a
uarus: quod est ydolorum seruitus non ha
bet hereditatem in regno dei. Hinc Augus.
Hoc uniuersusque deus dicit quod plusquam
deum colit diligit et veneratur. Octauus qui
bus inferni ianua est aperta dicuntur men
daces. Verum quia non omne mendacium
pertrahit ad infernum: distinguenda sunt men
dacia: ut sciatur quod mendacium sit mor
tale. Sciendum ergo quod triplex est mendacium
scilicet iocosum. officiosum. perniciosum. Jo
cosum est quod ex sola leuitate inventum per
fertur: in quo nullum malum intenditur: sed
ex sola incuria proficitur. Officiosum dicimus
quod nulli nocet: aliquibus autem prodest
verbi gratia. Ut si quis alterius rapere vel
let pecuniam et ego requisitus dicere nescio
cum scirem quod facillime credimus et men
dari. Perniciosum autem dicitur quod in
dolo et fraude committitur ad nocendum. et
hoc solum pertrahit ad infernum. De quo di
ctum esse credimus illud Sapient. v. Os
quod mentitur occidit animam: et illud psal
m. Perdes omnes qui loquuntur mendacium et
De autem his octo generibus hominum in
ferni ianua statim ut de corpore exeunt fit a
perta. Sciendum quod licet predicti singuli sin
gula sua habeant in unum tamen coeunt:
sicut qui diuersa habent capita et caudas colli
gatas: et hoc est valde impium in quo om
nes conueniunt. De quibus Job. Quare
impij viuunt. sublimati sunt. confortati que
diuitis semen eorum permanet cum eis pro
pinquorum turba et nepotum in conspectu
eorum. domus eorum secure sunt et pacate:
et non est virgo dei super illos. bos eorum con
cipit et abortiuum. vacca peperit et non est pri
uata fetu suo. Egregiuntur quasi greges pro
uuli eorum: et infantes eorum exultant iu
dibus. tenent tympanum et cytharam et gau
dent ad sonitum organi. ducunt in bonis die
bus suos et in puncto ad infernum descendunt.
Ex hac vltima sententia patet quod predicti om
nes sub nomine impij collegati descendunt
sine medio ad infernum. A quo horribili de
scensu dignetur nos misericorditer preser
uare ihesus christus: qui uiuit et regnat in secula
seculorum. Amen

Triplex mendacium

XI Sermo primus de sancto ioban/ ne euangelista.

Amantissimus dñi habitat cōfidenter deu. xxiij. **R**edit beatus

Amantissimus dñi habitat cōfidenter deu

Greg. Reueremur amicos dei ut eos pa/ tronos in nostris necessitanb habeamus: debemus autē eos tripliciter reuereri. Nos enim predicatorēs debemus eorum sanctita/ tez sermonibz declarare. auditores sublimē eorum vitam admirari. vterq; autem hoc ē predicatorēs ⁊ auditores q̄zū est possibile e/ os imitari. Verba itaq; pposita duo. nobis insinuāt. videlicet glorioſi huius p̄ncipis multitudinē meritor. Secūdo magnitudi/ nem premioz. Primum ibi: amantissimus. Secūdo ibi: habitat zc. Primum patet in hoc suplatiuo amantissimus. Non enī ē dubium quin ille qui p̄ ceteris amantissim⁹ habebat: copiosa merita componat. Et qz premia remetiunt ex meritis: iuxta uld apo/ stoh. Unusquisq; mercedē accipiet s̄m suoz laborem. nec dubiū quin etiā nūc possideat s̄m mēsuram meritor. copiosissimū cumu/ lum premioz. Quā a deo p̄ ceteris aman/ tissimus haberef per venerabilem Bedam lucide declarat. dicit enī sic. Diligebat iob/ sus iohannem nō excepis ceteris singulari/ ter solum sed p̄ ceteris quos diligebat. fami/ liarius vnum quē specialis prerogatiua ca/ stitatis ampliori dilectōne fecerat dignum ⁊ subiungit. Omēs quippe diligere se pro/ bat quibus ante passionē dixit. Sicut dile/ xit me pater: ⁊ ego dilexi vos. sed hunc pre/ omnibz dilexit. quia virgo electus ab ipso/ go in eum permansit. Verum qz dñus a/ mor non sinit eum esse sine germine. idō si/ cut eum p̄ ceteris adamauit: sic eum etiā p̄ ceteris exaltauit. Exaltauit autē eum triple/ scz in vite sanctitate. sp̄alis p̄rogatiue clari/ tate. in mortis singularitate. Decp ordinē p̄sequentes: primo exaltauit eum in vite sc̄ita/ te. ⁊ hoc in quatuor singlt̄ eminētibz gratiis scz in corpis castitate. aie caritate. actōnum sublimitate. ⁊ passionū nobilitate ⁊ trāquil/ litate. In his quatuor in viatoribz p̄ficitur sanctitas huius vite in quibz iohannes sic

p̄. exaltauit eum

tit in sublimiori statu qui ab huius vite vi/ atoribz poterit cōprehendi. Primo exaltauit eum deus dās ei in corpe sublimiorē statu castitatis qui est pura virginitas que consi/ stit in voluntate actu ⁊ bitu. Voluntate quia ab eo tpe quo vocatus adhaesit dño nunquā ad momentū extitit infirmata. qd̄ raro de a/ lijs virginibz est reprim. quin interdū rēp/ rationibz vitre cedant. aliqñ saltem in affec/ tu a pposito castitatis recedat. Si autē nū/ q̄z habuit infirmā voluntatē. multo minus admisit actualē carnalitatē. Nec solū in his duobz. s. voluntate ⁊ actu extitit incorru/ ptus. sed etiā virtutē castitatis traxit in ha/ bitum ut ppter solā telecratōem. virtutis et circūscripto merito sic viuere voluisset. dic/ em̄ Bern. Virtus qm̄ naturalis est cuz ve/ nit in aīam tanq̄z in locū suū tūc fidelē ⁊ bñ cum natura cōuenit ⁊ delectabiliter posside/ tur cū n̄lm̄ potius sit ei p̄miū q̄z in deo cō/ scia sui. Un̄ veraciter dicere potuit illud sa/ re quod scribit L. iob. ij. Tu scis dñe: qz mundā seruauī aīam meā ab omī cōcupia/ vñ cum tres sint status in ecclā scz cōiuga/ lis. vidualis. virginalis. Iohānes virgo in sublimiori statu deo obtulit corpus suū. Si enī supradicta virgo sacra longe mioris me/ riti teste deo de plena mōdicia potuit gratia/ ri. multo magis iohānes qui incomparabilē sanctoz extitit plenam mundiciam habuit in seipō. **S**ecūdo beatus iohannes ad deum habuit caritatem ⁊ tantam quan/ tam nescio si quis maiorem habuit i bac vi/ ra. Magna autem caritas ostēdi non pote/ rit nisi per augmēta graduum ascendatur: nec suprema cognosci poterit nisi ad media/ et infimas comparetur. Dicit enim beatus Bernardus. Magna res amor est sed sunt in eo gradus. Inter magnas autē caritates res iuueniūf maxie quibz iō. dñm diligebat. Est ei caritas nuditatis totalitatis integritatis. alie due sūt caritas puritatis ⁊ equitatis: q̄ p̄ntic obmittūt. Prīa caritas ē nuditatil q̄ tāto affcū rēdit in deū ut ab oībz mōi rebz ⁊ seculi actibz p̄terq; ab oī carnis p̄solatōe denudet hōiem s̄l in oībz his admittēs: qd̄ offēdat oculos maiestatis. d̄ his q̄ hāc bñentē d̄: amos. ij. Robust⁹ corde inf̄ for. nud⁹ sūt.